

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2013/3

Házasságok kérdések keresztjében

Házasság Hete – Bátorság a megújulásra

Jubiláló házaspárok

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Házasság Hete – Bátorság a megújulásra

Nagyszülők lehetőségei

Újdonság volt a *Házasság hete* rendezvényt sorozat első estjének témája, hiszen új célközönséget kívánt megszólítani, nevezetesen a fiatal felnőttek szüleit, a nagyszülőket.

Egy film (Cupidó és Kate) részleteit néztük meg, majd beszélgetés következett Kovács Károly pszichológus vezetésével. A csütörtöki bibliakör jóvoltából hangulatos szeretetvendégséggel zárult a gondolatébresztő, mégis oldott légkörű alkalom.

A fiatal felnőttek „kirepülése” a családi fészekből nemcsak számukra fejlődési feladat, hanem a szülőknek ugyanúgy meg kell tanulni az elengedést, azt, hogy az ifjak önállóak lesznek és leválnak a szülőkről, új egységet, új családot alapítanak. A Biblia is erre tanít: „*Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté*” (1Móz 2,24).

Ahogy a fiatalabb gyerekeinket sem elég szeretni, hanem *jól* kell szeretni őket, ugyanígy a felnőtté vált gyerekeink illetve unokáink esetében is ez lenne ideális.

A jó szeretet nem beavatkozik, nem megköt, nem fojtogat, hanem biztonságot nyújt, elfogad, értékkel és fejlődésre inspirál. A szeretetet és annak kifejezését is tanulni kell. Szerencsére van egy Mesterünk, Jézus Krisztus, akitől, ha kérjük, naponta tanulhatjuk ezt a legfontosabb élet-leckét.

Gyerekeinkkel kapcsolatban sokszor hibázunk, és ők is hibáznak velünk, szülőkkel kapcsolatban. De akkor még

nagyobb hibázunk, ha a problémákról nem beszélünk, hanem elhallgatjuk vagy letagadjuk azokat. Szeretetteljes kibeszélés, megbeszélés, átbeszélés lenne szükséges. A tisztázást követheti a megbocsátás, amit keresztyénként úgy tehetünk meg, ahogyan mi is kaptuk felülről. *Jól* bocsánatot kérni és *jól* megbocsátani – még ezt is tanulni kell. Ha nem bontjuk ki felnőtt gyerekeinkkel kapcsolatos sérelmeinket, akkor azokat esetleg átvihetjük unokáinkra, akiknek pedig joguk lenne harmonikus unoka-nagyszülő kapcsolatra.

Ha egy konfliktus-helyzetben látjuk, hogy hol a hiba, az sem mindegy, hogy mikor, hol, kinek és hogyan mondjuk ezt meg. Ha jó szándékkal ugyan, de túlzottan nyersen fejtjük ki véleményünket, lehet, hogy igazunk van, de a bajok nem oldódnak meg. Ha sikerül irgalmas és empátiás szeretettel megvilágítani a másik oldal szempontjait, akkor könnyebb az érintett félnek belátni azt, amire addig vak volt, mert korábbi sérelmei megakadályozták reális helyzet-megítélését.

Az igazságot felülírja a szeretet.

Dr. Kálmánchey Márta

Házasság Hete – Bátorság a megújulásra

Bátorság emberei

Az idei Házasság hete programsorozat második napján a szülői elköteleződésről volt szó. Gondolatébresztőként a *Bátorság emberei* című filmet vetítettük le.

A jellegzetesen amerikai alkotás a család életének számos jellemző konfliktushelyzetét mutatta be, és nem hagyott kétséget afelől, hogy az egyes döntéseknek milyen következményei lesznek, lehetnek.

A vetítést követő beszélgetésen sokan együtt maradtunk, és az élénk, jó hangulatú disputa jelezte, hogy a felvetett kérdések szinte mindenkit érintenek. A férfiak – apák, családfők – szerepe sokszor háttérbe szorul manapság a gyermeknevelés területén, és ez nagyon sok baj forrása lehet.

A film indító jelenetében egy édesapa az életét teszi kockára a gyermekéért. Munkatársai olyan férfiak, akik az ilyen helyzetekkel – hivatásuk okán – nap mint nap szembenéznek. Ez az eset gondolkodtatja el mindnyájukat, hogy vajon mit, mennyit hajlandóak magukból odaadni, feláldozni családjukért, gyermekeikért. Az életüket is vagy még talán a kényelmüket, függetlenségüket, a szabadidejüket sem?

A rossz útra tért fiatalok döntő többsége apa nélkül nő fel, nem lát maga előtt követendő jó mintát. Egyetértettünk abban a beszélgetés során, hogy helyre kell állítani a családfő szerepét a mai magyar társadalomban is. Felelősségvállalásra kell tanítani fiainkat – nemcsak szavakkal, hanem sokkal inkább példaadással –, hogy legyen bátorságuk dönteni, és vállalni döntéseik, tetteik következményét.

A film főszereplői ugyanolyan hétköznapi emberek, mint mi mindnyájan. Ugyanazok a napi gondjaik: az anyagi kérdések, a munkanélküliség fenyegetése, a szűkre szabott idő, amit a gyermekeikkel tölthetnek – mégis hőskökké válnak, a mindennapok hőseivé azáltal, hogy meghallják és megértik Isten szavát, és aszerint próbálják meg védelmezni, szeretni és vezetni családjukat. Álljon itt néhány azok közül az igék közül, amelyek betartására felesküdték a filmbeli apák, és kövessük mi is a tanítást:

„Férfiak! Úgy szeressétek feleségeketek, ahogyan Krisztus is szeretete az egyházat, és önmagát adta érte.” (Ef 5,25) „Ti gyermekek, engedelmesskedjétek szüleiteknek minden tekintetben, mert ez kedves az Úrban. Ti apák, ne ingereljétek gyermekeiteket, nehogy bántortalanokká legyenek.” (Kol 3,20-21) „Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!” (1. Kor. 16,13-14) „Válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni, de én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józs 24,15)

Győriné Tóth Edit

Házasság Hete – Bátorság a megújulásra

Elváltak tapasztalatai mindenkinek

Az idei *Házasság hete* rendezvényt sorozat keretén belül „Elváltak tapasztalatai mindenkinek” címmel tartottak előadást Paksy Sándor és felesége, Mariann, a VálóHáló program vezetői.

Férjessel mindketten átéltük a válás traumáját, és bár az Úr kegyelméből újraraházasulók vagyunk, szükségét éreztük annak, hogy részt vegyünk a Paksy házaspár által vezetett tréningeken, ahol a válás okozta veszteségeket segítettek Krisztus gyógyító erejével feldolgozni.

A szombat délelőtti előadáson nélkülözhetetlen tanácsokat kaptunk a párválasztáshoz, megbocsátáshoz, elengedéshez, a veszteségek feldolgozásához, a férfi és női szerepek Biblia szerinti betöltéséhez, a konfliktusok kezeléséhez. Tették mindezt humorral gazdagon átszöve, ezzel is segítve azt, hogy Istennek tetsző módon „szívünkben a kedv víg és derűs maradjon”. Az egyik fontos útravaló volt a *megbocsátás és elengedés szükségessége*, ami nélkül nem lehetséges az újrakezdés, a továbblépés. A megbocsátás tudatos döntés, ami által szívünk szabadabbá válik a szeretetre, az életre és a személyes növekedésre.

Ahhoz, hogy a válás során minket ért veszteségeinket fel tudjuk dolgozni és Isten segítségével javunkra tudjuk fordítani, dolgoznunk kell a *helyes önképünk* kialakításán is. Eljártszottunk közösen a gondolattal, hogy ha Jézus besétálna közénk földig érő ruhájában, vajon milyennek látna bennünket egyen-egyenként. Biztosnak kell lennünk abban, hogy Isten úgy szeret bennünket, ahogy vagyunk, és gyönyörködik bennünk, mint szeretett fiaiban, ahogy az anya gyönyörködik a

gyermekében. Ehhez mérten kell önmagunkról gondolkodnunk, hiszen aki önmagát nem szereti, az nem tud eleget tenni Isten parancsának sem, miszerint szeresd felebarátodat, mint önmagadat.

Az Isten szerinti házasságban a házastársaknak naponta meg kell halniuk önmaguk számára Krisztusért és a másikért. Nem azt kell várni, hogy mi kapjunk, hanem arra kell törekedni, hogy mi adjunk. Ez azonban saját erőből nem megy, csakis Isten segítségével, kérve a *Szentlélek erejét* újra és újra.

Igyekeznünk kell a jó dolgokra összpontosítani, a másokban a jót meglátni. Nagyon fontos a *pozitív megerősítés, a dicséret*. Ehhez gyakorlati tanácsot is kaptunk: írjuk össze a párunk 31 jó tulajdonságát, hogy a hónap minden napjára jusson egy, és naponta mondjunk el egyet házastársunknak, hálát adva érte Istennek. A rossz tulajdonságokat pedig szabad a szeretet által elfedezni, és igyekezzünk azokat nem felemlíteni.

A *folyton hálás szív* a boldog élet titka. Adjunk hálát mindig minden körülmények között. Legyünk hálásak a minket ért jó dolgokért, nagyokért és kevésbé jelentősekért egyaránt. Ne vegyük természetesnek házastársunk, gyermekeink, szeretteink jelenlétét, legyünk hálásak házastársunk kedvességéért, gondoskodásáért, gyermekeink öleléséért, mosolyáért, az otthonunkért, munkánkért, egészségünkért. És adjunk hálát ugyanígy minden nehézségért, pillanatnyi vagy hosszabban tartó szenvedéseinkért, látszólagos veszteségeinkért teljes bizonyossággal afelől, hogy az Úr mindent a javunkra fordít. Így válhatunk Krisztusban folyton boldog életet élő keresztyénné és így láthatja meg

Házasság Hete – Bátorság a megújulásra

környezetünk, így adhatjuk át a ránk bízott gyermekeknek, hogy hogyan lehetséges a veszteségeket javunkra fordítani.

Az Isten szerint élt házasság, a gyereknevelés nem mindig könnyű feladat, azonban a legnagyobb jellemformáló műhely, amit nem érdemes kihagyni.

Olyan, mint a lejtőre állított bicikli: magától lefelé gurul, de mindennapi munkával fel lehet tolni a domb tetejére, méltó helyére, oda, ahova Isten szánta, és az Ő segítségével ott is lehet tartani.

Ehhez kérem a kegyelmes Isten segítségét és áldását mindannyiunk számára.

Puy Katalin

Könyvasztal

Jubilánsok köszöntése

A Házasság Hete keretében – hagyományteremtő szándékkal is – tavaly köszöntöttük először a jelesebb házassági évfordulójukat ünneplőket.

Idén a Házasság Hete keretében a vasárnapi fél 11-es istentiszteleten 16 házaspárt köszönthettünk, közülük egy pár munkahelyi hivatalos kötelezettségei miatt sajnos nem lehetett jelen.

Az ebben az évben 10, 20, 25, 30, 40, 50, 55 és 65 éve házasokat egy áhítatos könyvvel ajándékoztuk meg, és együtt kértük énekszóval is életükre Urunk áldását.

Püski Lajos

Házasság Hete – Bátorság a megújulásra

Keresztyén házasságok mint életminták

Amikor Berci fiúnk öt és fél éves volt, egy este elmondta, hogy az óvodai csoportban arról beszélgettek, melyik gyerek kifejezetten szerelmes. Felsorolta a gyengéd érzelmi kötődéseket, s szemérmesen ugyan, de a saját szíve választottját is megemlítette. Erre, hogy ne érezze magát kellemtelenül, magam is vallomást tettem:

– Én meg az édesanyádba vagyok szerelmes! Berci azonban öntudatosan azt felelte: – Na! Feleségbe nem lehet szerelmesnek lenni!

Persze, hogy nagyot nevettünk, és nem értékeltük túl az óvodások szerelemfelfogását, de azért el is töprengtünk Annával. Azon, hogy milyen hatások érhetik a gyermekeket, s miként gondolkozhat így a mi fiúnk is, aki egyrészt kitűnő egyházi óvodába jár, másrészt meg úgy véljük, hogy azért otthon is egész jó példákat lát – talán az egymás iránti kölcsönös szeretetre és szerelemre is.

Milyen modellek, házaspári-családi életpályák adóttak gyermekeink számára? Mit mutatunk meg házastársi kapcsolatunkból a legszűkebb környezetünk, a (főképp nem szavakkal, hanem életmintákkal nevelt) gyermekeink számára? Mi látszik mindebből, nagyobb körben, s milyen példákat tapasztalhatunk rokonaink, barátaink, gyülekezeti tagjaink, munkatársaink és a távolabbi ismerősök körében? Hogyan dicsőítjük Istent a legszorosabb emberi szövetségben – a párunkkal együtt és kifelé? *A Házasság hete* szombat délutáni programja e kérdésekre adott gyakorlati válaszokat.

A közös éneklést követő kerekasztal-beszélgetés alkalmával, melyet Püski Lajos

vezetett, három házaspárt ismertünk meg. Kovács Károly és Kata, Nagy Zsolt és Eszter, valamint Paksy Sándor és Mariann sok tekintetben (egymástól is eltérően és mint párok is) különböző családi háttérrel, párválasztási történetekkel, kegyességi gyakorlatokkal és hitre jutási módokkal érkeztek el oda, ahol most tartanak: hitelesen és mintaadó módon tudtak bizonyosságot tenni istenismeretükről, önismeretükről, házassági és családi viszonyaikról. Nagyon jó volt szinte megnyilvánulásaikból megtapasztalni, hogy Isten kegyelme hatalmas. Ugyanis hiába szoktuk mondogatni, hogy mi az „ideális”, az „Ige szerinti” párválasztási mód, mi a „helyes sorrend”, mik a „biblikus kritériumok”, hogyan kell a választottunkéhoz hasonló családi-kegyességi háttérrel a házasság mellett dönteni – valamelyest mindegyikük eltért egyes tanácsadói receptjeinktől. Abban azonban nincs különbség közöttük, ahogyan ma mindannyian a házasságukkal dicsőítik az Urat, szolgálnak családjukban, gyülekezetükben, munkahelyükön és jelentős missziós alkalmakon.

S abban sincs, hogy noha nagyon különböző módokon, időben, élethelyzetben és háttérrel ismerték meg egymást, ám még ma is mind szerelmesek egymásba. (Természetesen erről a statisztikai adatról Berci fiúnknak is beszámolunk!)

Püski nagytiszteletű úr azt hangsúlyozta összefoglaló előadásában, hogy miként a meghívottaknak is volt, nekünk is legyen minderre bátorságunk az „élet tűzében”: a számtalan kísértést és akadályt elénk gördítő mindennapi rutinban, egyéni, családi, munkahelyi és egyéb nehézségek közepette is.

Dr. Fazakas Gergely

Házasság Hete – Bátorság a megújulásra

Nem szokványos záró-istentisztelet

A *Házasság hete* programsorozatot sem liturgiájában, sem textusválasztásban, sem igehirdetésében nem szokványos vasárnapi istentisztelet zárta, *Bátorság a megújulásra* címmel. Püski Lajos és Judit mint igemagyarázók, Mózes Áron és Zsuzsi pedig mint igeolvasással és imádsággal bizonyosságot tévők, a gyülekezeti énekkarral együtt, rendkívül precízen felépített rend és gondolatmenet szerint szolgáltak. Külön logikai egységekre bontva, azokat részenként értelmezve hangzott el egy teljes bibliai könyv, a mindig sok fejtőresre okot adó *Ruth könyve*. Ezen az alkalmon még világosabbá vált mindaz, ami az előző napokban is hangsúlyt kapott: Isten a Szentírásban sem kegyes receptjeink szerinti mintákat mutat, hanem megszabadít rossz berögződéseinktől.

Hiszen a moábita Ruth özvegyé válása után nem a hagyomány által előírt utat járta végig. Nem ment vissza családjához, hanem a szintén özvegy anyósával tartott. Nem a férje legközelebbi rokonával kereste a kapcsolatot, hanem a család távolabbi tagjával, Boázzal. Az értelmezéstörténetben időnként megbotránkozásokra is okot adó módon közeledett a férfihez, nemcsak

nappal, hanem éjszaka is. Ám Boáz szeretettel és tisztelettel fogadta az özvegy-asszonyt, s miután a közelebbi rokon lemondott a házasságról, feleségül vette. Ruth fiút szült neki, akinek gyermekétől aztán Dávid király is származott. A különös sorsú asszony így bekerült Jézus földi nemzetségtáblázatába: Isten kegyelméből éppen azok közé a bibliai asszonyok közé, akiknek mai megfelelőit gyakran, szemforgató módon elítéljük, mert pogányok és mert nem „biblikus” módon cselekszenek (Támár, Ráháb, Bethsabé).

Az istentisztelet és a hétvége tanulsága számomra az volt, hogy a szerelemmel, a párkapcsolatokkal és a házassággal kapcsolatban is gyakran *gonoszt gondolunk*, akár a legjobb tanácsaink köntösébe is rejtve. Nemcsak az említett bibliai asszonyokról, hanem mai rokonok, szomszédok, ismerősök életvezetése, párválasztása, házassága vonatkozásában is. Nagy ígéret számunkra azonban, hogy Isten mindezt *jóra gondolja fordítani* (1Móz 50, 20).

Legyen bátorságunk az ilyen vélekedéseinkben is megújulni, valóban krisztusi módon elfogadni másokat, és az ő szeretete és könyörülete szerinti tanácsokat osztogatni!

Dr. Fazakas Gergely

Hajléktalanoknak kiosztottunk 250 adag kétfogásos ebédet gyümölcssel és csokoládéval

„Élvezd az életet feleségeddel együtt, akit szeretsz...!”

(Préd 9,9)

Hírek

- ♦ **Családi istentisztelet** lesz márc. 24-én vasárnap délután 3 órakor a hittanosoknak és szüleiknek a templomban.
- ♦ **Felnőttek konfirmációja** lesz márc. 24-én, virágvasárnap a fél 11-es istentiszteleten.
- ♦ **Úrvacsorai előkészítő alkalmak** lesznek márc. 28-30, este 6 órától.
- ♦ **Nagypénteken** délelőtt fél 11-től lesz istentisztelet. Este 6-tól passiók alkalm.
- ♦ **Húsvéti úrvacsorás istentiszteletek** lesznek március 31-én fél 9-kor és fél 11-kor. Délután 5-től zenés áhítat.
- ♦ **Húsvéthétfőn** fél 11-kor lesz istentisztelet. Az ünnepen legátus is szolgál.
- ♦ **Gyülekezeti nagytáborunk** júl. 8-14 között lesz. Részletek a februári számban.
- ♦ **Püski Lajos: Érdeklődéstől elköteleződésig** c. könyve megvásárolható.

Imádkozzunk...

- ♦ házaspárokért, ♦ hajléktalanokért.

Információ

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Európa Rádió – 94,4 MHz

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

21. évfolyam 3. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyarde.hu

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Márc. 10. Dr. Dobiné Dr. Jakab Hedvig orgonál

Márc. 17. A Zeneművészeti Kar kamara-együttese vendégszerepel, műv. vezető Nagy Csaba Zoltán

Márc. 24. A Zeneművészeti Kar egyházzenei kamarakórusa énekel, műv. vezető Dr. Tóth Anikó

Márc. 31. Szöllősy Kármén énekel, Nagy Csaba Zoltán oboázik, Karasszon Dezső orgonál

Ápr. 7. Sárosi Dániel orgonál

KÖZLEMÉNY

Hálát adunk Urunknak, hogy a „Nagyterdei Egyházközségért” alapítvány az adózók 1%-os felajánlásából 2012-ben is segítette sátorlajújhelyi többgenerációs táborunkat.
Dicsőség Istennek!

1% + 1%

- ♦ Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066.**
- ♦ A másik 1% átutalásához „Nagyterdei Egyházközségért” Alapítvány adószáma: **18545269-1-09.**